

Vörös István

Babaszoba

*Inkább kapni mint adni szeretek,
jellegzetes férfitulajdonság.
A férfiak nem tudnak igazán
felőni, a nők úgy festenek
akár egy játékbaba, föl akarják
venni őket a karjukra, ruháikat
sorra lerakni a babaágy mellé,
szeretnék megnézni, mi van
belül, mert magukba nem néznek
sosem. Mielőtt rájuk feküdnének,
egy pillanatra még meglátják
azt a másik világot, ahol a van
van és a nincs nincs, de behunyják
a szemüket és az ismeretlenbe
indulnak. Mindig ugyanúgy
végződik. Fájó karokkal, sajgó
derékkel töprengenek, hogy hol
romlott el a játék. Pedig a játék
csak most kezdődik.*

Fagy

*Ha legyőzted önmagadat,
nem győztél le senkit,
mindig előbb van pirkadat,
az időn az lendít,*

*előbb van, mint a nap felkel.
Te vagy a vesztes is –
magaddal azonos ember.
Nincs hát kit értesíts.*

*Ők már mindenütt ott vannak.
Te még itt is alig.
Sehogyse nyílik az ablak.
Ha alszol, havazik.*

Kis örömök

*A legjobban az tetszett,
hogy mikor elmentem szavazni,
mert nem mertem nem elmenni,
egy emléklapot adtak.*

*Nem ismerték a jogaimat.
Gondosan ott állt a házunk-
ból is a megbízott, nyugtázhatta,
hogy én se vagyok különb*

*nála. És ennek még tudott
örülni. Vagy mikor sorozás előtt
a házmestermél érdeklődtek rólam.
Mondhatott volna olyat, hogy*

*ne hívjanak be? Ahhoz elég
volt a szemüvegem. Külön kisebb
asztal, ahol szomorú arccal
eltanácsoltak. Soha kudarc*

*nem okozott még ekkora
örömet. De már az is jó volt,*

*hogy nem meztelenül kellett nekik
sorba állnunk. Elég volt*

*alsógatyában. Erre én hülye
még rájuk is szavazok egyszer.
A billogot gyorsan zsebre teszem.
Megverten ballagtunk lefelé*

*a Lövőház utcán. Hullámozott
körültünk a szeszilalom.*